

Juttua kirkastumisesta

TYTÖTPÄÄSIVÄTTAAS
Kokeilemaan uusia asioita

Vuoden hallitus esittäytyy

KoRK

JÄYNÄILEMÄSSÄ

- 3 Päättökirjoitus
- 4 Pj:n Plöörinät
- 6 Kyykkäilyä kuinka KoRK:ille kävi karsinnoissa
- 7 Toogasitseistä juttua
- 8 Edarit mitäs ne siten tekevät?
- 10 Vuoden hallitus esittäytyy
- 14 Fabio suomessa
- 16 Ruoanlaittoa hieman sivistyneemmin
- 18 Kuinka koneteekkarit kirkastuvat?

Juttua kirkastusjuhlista

20 Konetytöt innostuivat taas kokeilemaan tällä kerralla kokkaus hommissa...

24 Wappu juttua

25 Asiaa stressistä kuinka selvitä, jos kevät stressi iskee..

26 Valmistuneita joku on taas valmistunut

TTY:n
Koneenrakentajakillan
julkaisu

Korkeakoulunkatu 6
33720 TAMPERE
p. (03) 31152101

www.kork.fi

KoRKkiruuvi 1/2006

Toimitus:
Petri Pylsy
Henri Vainio
Pekka Sianoja

Taitto:
Satu Käkelä

Palaute:

kork@tut.fi

Paino: Domus Offset Oy

PÄÄTÖNKIRJOITUS

“Aurinko paistaa ja vettä sataa. Taitaa tulla kesä.”

Lukuvuosi alkaa olemaan loppuillaan. Aika on kulunut kuin siivillä: Eihän siitä ole pitkä aika, kun kiltahuoneella hyöri ja pyöri enempi vähempi uusia, pieniä fuksipalleroita. Nyt kiltahuoneella istuskelee vain tuttuja naamoja ja fuksitkaan eivät ole enää fukseja. Mikään ei ole pysyvää.

Mennyt lukuvuosi onkin tarjonnut uutta vähän jokaiselle: On päästy harjoittelemaan kertomista ja jakamista 1,68:llä sekä jäljittämään mahdollisesti omasta HOPSista “mystisesti kadonneita” opintojaksoja. Periodit olivat unohtaneet ehkäisyn ja lisääntyneet yhdellä. Viimeiset yhdeksän kuukautta ovatkin olleet varsin mainiota sopeutumisharjoittelua työelämää varten.

Myös Koneenrakentajakillan hallitus ja toimihenkilöt ovat kokeneet melkoisen nuorennusleikkauksen, mikä onkin erittäin hyvyä hjuttu killan tulevaisuuden kannalta! Tämän vuoden kaunottariin ja hirviöihin voitkin tutustua lehdessä olevan hallitusesittelyn avulla. Omalla vastuulla tietenkin. Toivottavasti myös syssyllä opintonsa aloittavat fuksit saadaan

innostumaan kiltatoiminnasta ja jopa muutama rekrytoitua lähtemään mukaan aktiivitoimintaan asti. Eikä kiltatoimintaan eksyminen ole kiellettyä jo itseään teekkariksi tituleeraavaltakaan.

KoRKkiruuvillekin on löydetty jälleen lähes kokonaan uudet, loistavat tekijät: Tämän vuoden lehdet kääntää ja vääntää uusi taittajamme Satu ja sulkakynäänsä pyörittelee Henri sekä Pekka. Eläkeläisvirkaan KoRKkiruuvien toimituksessa on täksi vuodeksi nimitetty allekirjoittanut. Jos ja kun Sinulle kirkastuu mielessäsi maan mainio juttuidea, niin kannattaa tulla nykäisemään toimituksen väkeä hihasta. Tiedä, vaikka juuri sinun juttusi tai juttuideasi olisi seuraavan lehden The Juttu.

kesäisin terveisin

Pete

“Aliquando insanire iucundum est”

PJ:n plörinät

Kyllä kesäsade kuivaa sen minkä kastelee!

Herran vuosi 2006 on käynnistynyt varsin veikeissä merkeissä. Emme saaneet Vatikaanin paljon povaamaa Armageddonia, mutta uuden hallituksen sentään saimme. Vanhoja toimijoita poistui rivistä suuri määrä, joka asettaa uudelle hallitukselle suuria haasteita. Nuorennusleikkauksesta huolimatta killan on pystyttävä palvelemaan jäsenistöään vähintään yhtä hyvin kuin aiemmin. Toiminnan kehittäminen, vanhojen hyvien perinteiden vaaliminen ja virheistä oppiminen ovatkin tämän vuoden tärkeimpiä prinssiipejä.

Killan ensisijaisen tehtävä on palvella jäsenistöä, mutta myös yleinen teekkarikulttuurin ylläpitäminen kuuluu tehtäviimme. Perinteiset saunaillat, keilaturnaukset ja kyykkäkarsinnat ovat saaneet rinnalleen uusia tapahtumia, kuten toogasitsit ja laskettelureissun. Tapahtumien järjestämisestä suuri kiitos ahkeralle hallitukselle, mutta myös aktiiviselle jäsenistölle, joka omilla kehitysideoillaan ohjaa killan toimintaa haluttuun suuntaan.

Kevään tapahtumista suurin ja merkittävin on ehdottomasti Wappu. Periodiuudistuksen jälkeen Wappu sijoittuu keskelle viimeistä opintojaksoa, joten nähtäväksi jää pääsevätkö vanhat perinteet kunniaan ja miten opintoputkeen siirtyneet opiskelijat jaksavat Wapun riennoissa. Syksyllä kouluun tullutta raaka-ainetta silmäillessä ei vaihtoehtoja ole kuin yksi: Seuraavasta Wapusta tulee paras ikinä!

Wappua odotellessa te kaikki hattivatini voisitte muistaa, että ei kerta homoa tee!

Deivid “olen oikeasti sukua Pamela Anderssonille” Hasselhoof

Kuinka iskeä konetyttö?

Yksi tyttö huutaa kiltahuoneelta: “No change!”. Älä silti menetä toivoasi, sillä kaikki eivät ole näin vaikeita saada. Täytyy vain ottaa homma tosissaan ja hyödyntää kaikkia seuraavia vinkkejä, jos niillä ei takaportti konetytön elämään aukea, niin kannattaa vaihtaa kohdetta.

Yleinen harhaluulo on se, että konetytöt tykkäävät puhua autoista. Tämä ei pidä paikkaansa. Vaikka viehättävät leidit lukevatkin konetekniikkaa, he eivät tykkää ränssäämisestä. Sen sijaan voit vaikka istua jossain konetytön viereen ja auttaa häntä

tekemään lujuusopin harjoitustyötä. Tämä on hyvä alku. Nyt tyttö on tavallaan sinulle jo kiittollisuuden velassa...

Seuraava homma on tavata tyttö jossain koulun ulkopuolella. Suoraankin voi tietysti treffeille kysyä, mutta jos uskallus ei riitä niin koita bongata kaunistus vaikka Kantrin bileissä. Känni voi olla hyvä ystävä tässä kohtaa, mutta konetytöt eivät tykkää örveltämisestä ja sinun on uskallettava jutella hänelle myös selvinpäin. Kohteliaisuudet ovat aina hyvä tapa aloittaa.

Jos kuitenkin näyttää siltä, ettei rinsessaa kiinnosta. Älä jatka yritystä vaan siirry seuraavaan. Konetyttöä ei kannata tuijottaa eikä vainota. Se ei auta.

-Petra

KoRKin ja YKI:n Kyykkäkarsinnat

KoRKin ja YKI:n kyykkäkarsinnat pelattiin 24.1.2006 TTY:n takaparkissa. Hiki virtasi ja ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua kun joukkueet ottivat toisistaan mitta. Päivän mittaan pelattiin monta ottelua kunnes saatiin jyvät erotettua akanoista. Pronssiottelussa kohtasivat Korkkarit ja ACACDCFC, joista ACACDCFC voitti niukasti ja kuittasin itselleen KoRKin toiseksi parhaan joukkueen tittelin. Finaalissa vastakkain olivat Team

Quasimodo ja Kyykkä-Raision päälliköt. Team Quasimodo oli tämän taiston voittaja ja sai palkintonsa sekä niitti mainetta ja kunniaa. Team Quasimodo oli KoRKin paras joukkue ja sai samalla paikan Akateemiseen MM-kyykkään.

Myöhemmin illalla pelattiin haasteottelu KoRK vastaan Koneosaston johto. Mr. Anderssonin joukkue sai

vahvistukseksi Korkkarin tyttöjä, koska pienien tiedonkulkuongelmien takia muu edustus puuttui, mutta ottelu kuitenkin vietiin loppuun ja voittajaksi selvisi ainakin tänä vuonna KoRK.

Jälkipelit pelattiin rennossa hengessä teekkarisaunan lämmössä. Tunnelma oli korkealla ja kaikilla oli hauskaa. Illan ohjelmassa oli mm. palkintojen jakoa ja yleistä hauskan pitoa. Saunan lämmössä oli hyvä käydä

rentouttamassa urheilun väsyttämää ruumista. Ainakin allekirjoittaneelle löylyjen vaikutus jatkui vielä aamuun.

TOOGAILUA

Ei kun lakanaa päälle kiertämään. Mitenköhän tämän saisi pysymään päällä? Hakaneuloja? No lopulta saimme itsemme kiedottua siedettävästi näihin lakanoihiin ja matka jatkui kohti toogasisetsejä ja teekkarisaunaa.

Juhlat voivat alkaa.. Aluksi ystävälliset keisarimme eivät antaneet meidän puhua, saati nousta pöydistä ilman lupaa. Puhumiseen sai luvan ainoastaan kilisyttämällä lasiaan. Kuri oli tiukkaa, aivan kuten antiikin aikana, jolloin nuo ihastuttavat toogatkin olivat vielä muotia. Sääntöjen rikkominen oli tietenkin

ankarasti kiellettyä, jotkut uskalsivat kuitenkin rikkoa tätä ohjetta, tosin huonolla menestyksellä. Rangaistuksia, kun olivat esimerkiksi valkosipuleiden syönti ynnä muu sellainen..

Juhlissa mitään ei saanut ilmaiseksi. Onneksi kaikki saivat kuitenkin ruokaa ja juomaa, vaikka niiden eteen joutuikin tekemään jonkinlaisia tehtäviä. Lopulta myös tunnelma alkoi myös rentoutua. Sitseillä oli myös erilaisia kilpailuita, sillä pitihän keisareiden saada myös hieman näitä sirkushuveja. Sillä palkittiin paras tai siis kaksi parasta toogaa, kun ei päästy

yksimieliseen tulokseen siitä parhaasta. Lisäksi oli märkätooga kilpailu ja jotta kilpailu olisi tasapuolista, myös miehet pääsivät pullistelemaan öljyntyä lihaksiaan gladiaattoreina.

Loppuillasta toogat saivat kuitenkin jäädä nurkkaan oli aika päästää ihmiset saunomaan. Siinä se sitten meni loppuilla,

EDARIT

KoRKkiruuvien tutkiva journalismi iskee nyt kyntensä yliopistomme edustajistoon, noihin mysteerien ja hämäryydenkin peitossa seisoviin edaattoreihin. Keitä he ovat, ja ennen kaikkea miksi?

Ylioppilaskunta, jonka jäseniä kaikki opiskelijat ovat, on Suomen laissa määrätty taho. Muistanet itsekkin maksaneesi jonkun jäsenmaksun läsnäoloilmoituksen yhteydessä. Toivottavasti. Ylioppilaskunta on oikeastaan teekkareita edustava edunvalvontaorganisaatio, joka ajaa TTY:n opiskelijoiden asiaa monella tasolla YO-kunnan tärkeimpiin tehtäviin lukeutuu yhdessä muiden yliopistojen yökuntien kanssa suoritettava valtakunnallinen opiskelijoiden edunvalvonta. Esimerkkinä tästä on opiskelijoiden tukien parantaminen, josta saatiinkin näyttöä viime syksynä kun asumislisän vuokratto nousi. Herwannassa YO-kunta hankkii opiskelija-alennuksia, ottaa kantaa TTY:n hallinnon päätöksiin, toimii yliopistomme lukuisten kerhojen kattojärjestönä, on mukana opiskelijaravintoloiden toiminnassa, Anturin toimituksessa, omistaa Teekkarisauna Mörrimöykyn ja elokuvateatteri Cinolan ja puuhaa vielä paljon muutakin. Käytännössä YO-kunta siis käyttää tamperelaisten teekkareiden ääntä, kuten se itse toimenkuvaansa luonnehtii.

Nämä asiat tuntuvat itsestään selvyyksiltä, mutta niiden olemassaolo ja käytännön toteutus ei sitä oikeasti ole. Jotta homma pysyisi edes jotenkin kasassa, käyttää YO-kunnassa ylintä

päätösvaltaa 35-henkinen edustajisto, joka valitaan kahden vuoden välein vaaleissa. Nämä vaalit näkyvät hyvin katukuvassa vaalimainosten ja kahvilippujen muodossa ja ainakin viime syksyn vaaleista lieenee meillä kaikilla iloisia muistoja! Vaalituloksen ratkettua edustajisto valitsee 6-10 henkisen hallituksen.

Kuulostaapa kovin Suomen Tasavallan hallintorakenteelta! Ja sitä se onkin! Hallitus nimittäin hoitaa käytännössä YO-kunnan tehtävien organisoinnin. Hallituksesta löytyy puheenjohtajan lisäksi vastaavia tarpeellinen määrä tarpeellisille vastuualueille, esimerkiksi Tiedotus-, Talous- ja Teekkarivastaavat. Hallitus muodostaa näiden vastaavien johtamia jaostoja pohtimaan tärkeitä asioita. Pakollisten Kiltaneuvoston, KOulutus POLiittisen ja SOSiaali POLiittisen jaoston lisäksi hallitus pistää pystyyn tarpeellisiksi katsomiaan lisäjaostoja. Tavallaan ministeriöistä siis kyse tässä. Hallituksen viikkokokousten päätöksiä voi käydä tarkastelemassa Ylioppilaskunnan ilmoitustaululla Päätalon 2. kerroksessa ja netissä, YO-kunnan sivuilla.

Hallituksella on vielä apunaan palkattu sihteeristö, joka hoitaa hommat päivittäisellä käytännön tasolla. Sihteeristön jäsenet vastaavat esimerkiksi Teekkarisaunasta ja Cinolasta. Tunnetuin sihteeristö lienee kuitenkin kaikkien suuresti rakastama toimistosihteeristö Paula, jonka tiskiä

ei voi teekkari (eikä liioin fuksi!) välttää. Sihteerien esimiehenä toimii pääsihteeristö. Tällä hetkellä virassa on Jarno Kolehmainen.

Edustajisto valitsee TTY:n hallinnossa opiskelijoita edustavat Hallopedit, eli, selvästikin, Hallituksen Opiskelijaedustajat. Hallopediksi voi hakea kuka tahansa yliopistomme opiskelija. He toimivat kaksivuotiskaudellaan erilaisissa toimielimissä kuten TTY:n hallituksessa (ei siis YO-kunnan, vaan itse yliopiston!), Osastoneuvostoissa ja Kirjaston johtokunnassa. Näin opiskelijat saavat äänensä korkeidenkin tahojen kuuluviin.

Myös valiokuntia löytyy yliopistoltamme. Valiokunnat ovat valmistelevia ryhmiä, jotka edustajisto valitsee tarkkailemaan ja pohtimaan etukäteen jotain tärkeää asiaa. Valiokuntia voidaan perustaa tarpeen mukaan, mutta Hallinto-, Talous- ja Kunniavaliokunta (joka koostuu jo valmistuneista neuvonantajista) ovat aina olemassa. Valiokuntakäyttämistä on tiedetty havaitun myös Suomen Tasavallan Eduskunnassa.

Edustajisto käyttää tämän organisaation puitteissa päätösvaltaansa kokoontumalla asioista keskustelemaan. Kokouksia, tunnettu myös nimellä edarit, on sääntömääräisesti kaksi vuodessa, tarvittaessa enemmän. Kokouksissa hallitus tai jokin edustajaryhmä esittää päätösehdotuksia, joista sitten keskustellaan ja lopulta päätetään, tarpeen tullen äänestyskellä.

Edustajat siis ovat monimutkaisessa luonnehdittavan hallintokoneiston ylimmät päättäjät. Koko systeemin vaikutusvalta ulottuu oikeastaan TTY:ssä joka tasolle opiskelijaelämästä rehtorien nimityksiin. Kohtuullisen tärkeää porukkaa, ilmeisesti. Mutta entä sitten? Mitä juuri sinä voit tehdä, muuta kuin äänestämällä hakea kahvilipun itsellesi? Jos haluat vaikuttaa, voit ensinnäkin asettua itse ehdolle, vetää uskomattoman vaalikampanjan ja päätyä edustajaksi.

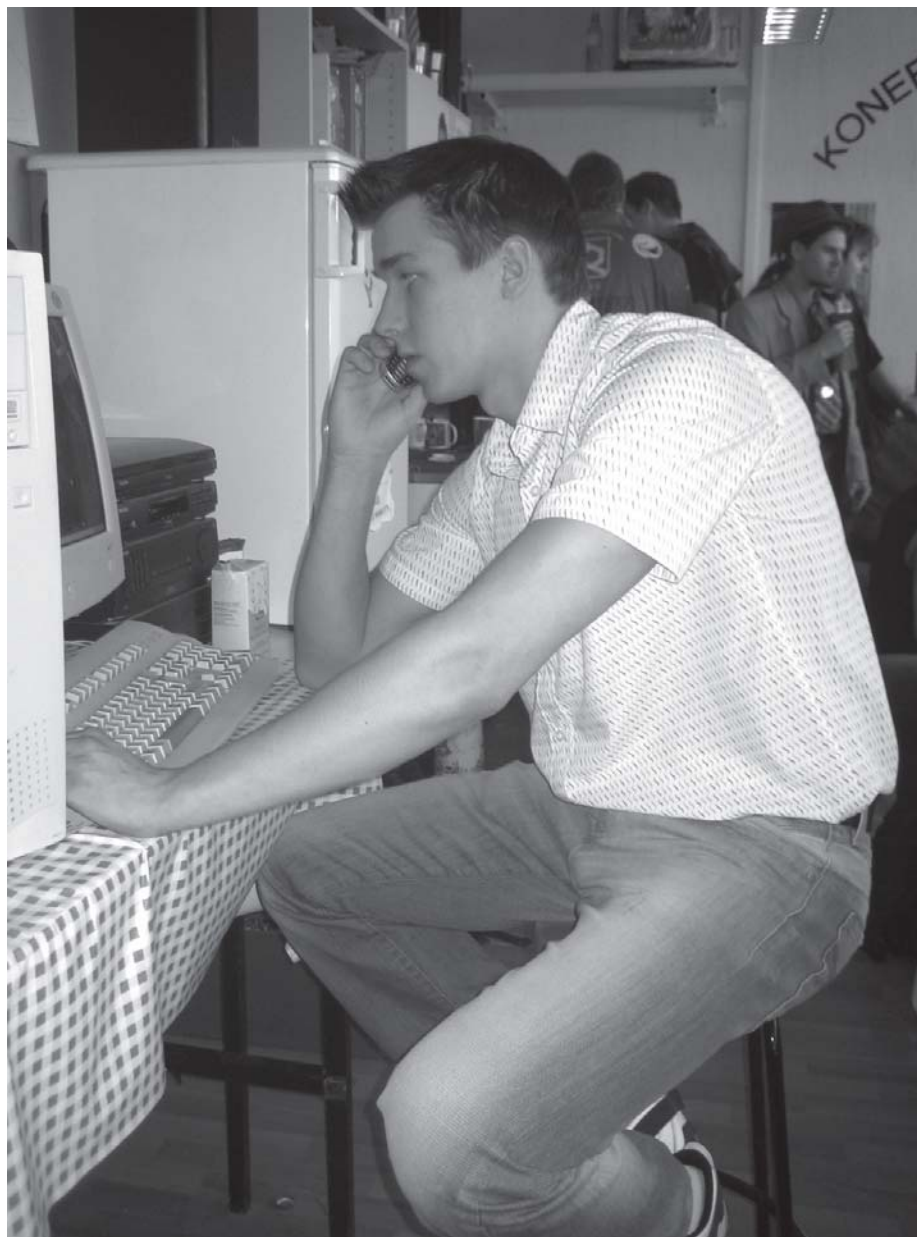
Toisekseen voit käydä kuuntelemassa edustajiston kaikille avoimia kokouksia ja jos sinulla on nerokas idea voit etukäteen ehdottaa omalle edustajallesi (sille, jota äänestämällä hankit kahvilipun, tai miksei muullekin) ideasi esilletuomista. Kolmanneksesi voit osallistua Jaostojen kokouksiin. Ne ovat myös kaikille avoimia ja toisin kuin edareissa, niissä saa ilman eri lupaa avata suunsa myös puhuakseen, eikä pelkkää kahvinjuontia varten. Tämä kolmas tapa lienee se kaikista helpoin ja paras, sillä jaostotoiminnan kautta nerokas ideasi päätyy suoraan hallituksen

pohdittavaksi ja sitä kautta edustajiston hyväksyttäväksi.

-HV

Tarkemmin tähän koko edari-ynnä-muu hommaan voi tutustua TTY:n sivuilla:

www.ttyy.fi

HALLITUSESITTELY 2006

Kysymykset:

1. Mistä tulet ja minne olet menossa?
2. Minkä värinen eteisen seinä asunnossasi on?
3. Kuinka saat kiltalaiselle hymyn huulille?
4. Riittääkö $n=1.5$? (missä n =varmuusluku)
5. Kuka on sinun mentaali-idolisi?
6. Lisää, enemmän, paremmin, kovempaa?

Hallitus:

Hyttiäinen Juho:

1. Tulen Oulusta ja olen matkalla kohti suurta tuntematonta, aikuisuutta.
2. Vastakkainasettelun aika ei ole ohi, joten valkoinen.
3. Olemalla oma lutiainen itsensä.
4. Toivotaan että ei, sillä eihän kukaan halua tämän uljaan ja atleettisen vartalon paisuvan yli 130 kiloiseksi.
5. Batman
6. Ehdottomasti lisempää!

Kutinlahti Lauri:

1. Tulen Tukkamarkkinoilta ja menen Mynämäen markkinoille
2. Valkoinen
3. Kiusaamalla Juhoa
4. $2=1$, eli ei!
5. Metaanimies
6. Sattuu, sattuu

Huovila Elina:

1. kotoa ja eteenpäin
2. violetti (!?)
3. helposti :)
4. Hisseissä pitää olla ainakin 4, eli riittää.
5. Kelju K. Kojootti
6. heti

Pönni Nora:

1. Tulen turusta ja nyt menen pesemään pyykkiä
2. Tylsä perusvalkoinen
3. Iloisella meiningillä
4. Ei se oikeesti riitä
5. Hello kitty
6. kyllä kiitos

Purhonen Petra:

1. Tulen luennotta ja palaan sinne, huvittaisi mennä pilkille.
2. Hailakan sininen, aika pliisu..

3. Ostamalla rekkalavallisen muovipelikortteja ja pornoa.
4. Ei riitä! Varmuusluvun on oltava vähintään 6.2 jotta hermot pitää.
5. Äiti. Äidillä on ratkaisu kaikkeen ja siltä saa aina sylihoitoa.
6. Kaikki tänne heti vähän äkkiä. Koulu paremmin, lisää kossua, enemmän sinkkumiehiä ja parempaa sapuskaa.

Rönkkö Annamaija:

1. Tulen keittiöstä ja olen menossa sänkyyn luokse lukemaan tenttiin (välimatkaa huimat 3 metriä)
2. Kaunis ja hieman häiritsevä vihreä.
3. Sanomalla: Nyt on taas kahvia.
4. Riittää, riittää
5. Äiti, koska äiti sanoo aina "jos ei tee kunnolla niin ei kannata tehdä ollenkaan". Siihen vedoten jätän joitakin vähäpätöisiä asioita tekemättä :)
6. more, more, better, harder, mera, ännu mera, bättre, hårdare

Peltola Arto:

1. Kaupasta tulossa ja tähän jään!
2. Valkoinen, onko niitä muitakin?
3. Kurssi läpi!
4. Mistä mä tiiän! En mä oo mikään Tapio Salmi!
5. Nii Mikä??!
6. Kuinka moni alko ajattelemaan seksiä?

Laxell Heikki:

1. Hyvä kun kysyit. Mielenkiintoista kyllä olen aina halunnut kysyä itsekin tuota.
2. Valkoinen, olen näet isänmaallinen patriootti Mel Gibson-klooni.
3. Olemalla alasti.
4. Eiköhän yksi kondoomi riitä! Kuka nyt puoltatoista pistää?
5. Helppo, Fourier ja hänen menetelmänsä.
6. Ei kait sitä jaksa. Lisää rahaa ehkä?

Hokkanen Lauri:

1. Tulen takaa ja yllättäen.
2. Standardi TOAS
3. en saa
4. Jos vedetään varman päälle niin laitetaan 2 kondoomia päällekkäin ja jätetään naimatta.
5. pulliainen
6. o ja k

Pylsy Petri:

1. Tulen sieltä sun täältä. Mihinkään en ole menossa, sillä pelillinen identiteettini asuu supassa.
2. Haalean musta.
3. Hymyn? Elämä on vakava asia ja joulumieli jo.
4. Ei toivoakaan, kun hyväksikäyttöaste on yli

0,5 ja tunkeutumissyvyys alittaa 4 jalkaa. Lisäksi terminen diffusiviteetti lähestyy 1000.

5. Dogbert
6. Aliquando insanire iucundum est.

Lamminmäki Niko:

1. kaukaa, sinne missä tapahtuu...
2. "Beige"
3. Venäläisellä katupojalla
4. Jos edessä wappu niin ehdottomasti $n > 6$ (jossa $n =$ juotujen "väkijuomapullojen" lkm wappua kohti). Jos yleisempi tilanne esim. vloppu niin $n = 1,5$ riittää, ehkä...
5. "Aira Samulin (jaksaa ärsyttää ihmisiä vielä toinen jalka haudassakin)" No ei oikeesti oo, ei vaan tullu muuta mieleen kun Aira... hmm?
6. Lisää ja paljon, niin paljon että $n = 1,5$ ei enää riitä...

Toimarit:

Julkunen Timo:

1. Yleensä ojasta allikkoon.
2. Ikävä kyllä valkea, mut oon kyllä aina halunnu pinkin.
3. Helposti, yleensä kaikki nauraa nähdessään minut :)
4. Ei se kyllä riitä, ite oisin sitä mieltä että kyllä tuplavarmistus pitää vähintään olla.
5. No Tapsahan se.. tottakai.
6. Niin just, enkö minä oo aina sanonu ?!?

Tynkkynen Pekka:

1. Tulen tulevaisuudesta ja olen matkalla kohti suuria urotoita
2. Oikean puoleinen seinä sininen, muuten valkoinen

3. Heitän kuperkeikan (kolmella kiertellä tietty)
4. Jaa-a. Enpä löisi vetoa siitä. Riippuu miten isolla lekalla sitä koittaa hajottaa
5. Homer Simpson. Steven Seagal täpärästi kakkosena
6. KOVEMPAA!

Syrjä Anna-Liisa:

1. tulossa kylältä ja menossa kottii
2. puhtaan valkoinen
3. hymyilemällä :D
4. Ei riitä. Tarvitaan vähintään 2-kertainen varmuus, koska homma menee kuitenkin ensimmäisellä kerralla pieleen.
5. Bridget Jones
6. Enemmän enemmän, koskaan ei ole tarpeeksi

Vaaksa Noora:

1. Tulen varsinaisesta Suomesta ja olen menossa vielä korkealle.
2. Se on juuri sen värinen millaiseksi sen kulloinkin kuvittelen;)
3. Suorastaan nauramaan, kun vähän keskustelen kassakoneen kanssa...
4. Itse olen ehdottomasti sitä mieltä, että ykkösenhän riittää, joten tuo rupeaa olemaan jo vähän liioittelua
5. Minä tietenkin! Kukas muu sitten?!
6. Lisää opintopisteitä, enemmän tuttavuuksia, paremmin perille Tampereesta ja kovempaa kohti uusia kokemuksia!

Käkälä Satu:

1. Koulusta tulossa, eteenpäin mennään..
2. Valkoinenhan tuo.
3. Hymyilemällä kauniisti:)
4. Eiköhän ykkönen ole ihan riittävä.
5. Karvinen.
6. Todellakin.

Vainio Henri:

1. Etelämpää tulen, pohjoiseen olen kai menossa
2. TOASinvalkoinen
3. Kirjoittamalla ratkiriemukkaita ja perin huvittavia juttuja lehteen?
4. Ei tasan riitä!
5. Batman
6. Eiii vielä...

Sianoja Pekka:

1. Tehtaan varjosta Harjavallan sumuisilta kaduilta tulossa ja menossa kohti tuntematonta määränpäättä ja hamassa tulevaisuudessa olisi myös tarkoitus valmistua.
2. Harmaahan tuo, samoin kuin edellisen illan muistikuvat.
3. Eiköhän se riitä, kun minua päin katsoo, niin on siinä hymy herkässä totisemmallakin kaverilla.
4. Jos joku on varma, niin silloin se on täysin varma.
5. Muumipeikko
6. Lisää "alan" lehtiä kiltaan. Enemmän tekoja, vähemmän puhetta. Paremminkin voisi mennä. Kovempaa ei uskalla.

Heinonen Olli:

1. Hämeenlinnasta tulossa ja menossa paikkaan tuntemattomaan.
2. Valkoinen
3. Omaan tapaan huonolla huumorilla.
4. Varmuusluvut on turhia jos menee rikki niin sit korjataan.
5. Paha kysymys vastataan vaikka Mannerheim
6. Taphtumia, urheilua, hellemmin, menoä

Hans Still.

1. Kohdusta hautaan
2. Valkoinen
3. Toivottamalla hyvän päivän
4. Riittää
5. Ei ole
6. Kaljaa

FABIO SUOMESSA

1. Where are you from? Where do you study? How old are you?

Moi! My name is Fabio, I am 22years old and I am an exchange student from the Politecnico di Milano.

2. Where do you live now? What do you think about your apartment?

I leave in the best five star hotel in finland, MIKONTALO. Yeah of course, my flat is falling into pieces and it's old and we have 5 washing machines for 700 people etc etc., but I love it! There is a party or a dinner every night, and well, let's say that you can never feel alone (even when you would like to...). So everyone is invited, mikontalo A46, crazy party all the week long, open 24 hours, free entrance. And we dont check the IDs... so you can bring your young sister or such...

3. What's your degree program?

I STUDY (when I have time) biomedical engineering

4. What kind of hobbies do you have?

In Italy: tennis, football, music...this kind of boring stuff

In Finland: goin clubbin, drinking viina, meeting thousands of people

5. What is the reason that you wanted to come to Finland?

Well, let's say that (I am not joking) I chose the european

university that it seemed to have more suitable courses for my career. If I have to be honest I was not considering Finland as a suitable destination until a few days before I applied for my erasmus, but now I love this place!

6. List three things you knew about Finland before you came here.

- that was goin a little bit colder than Italy
- that there are saunas everywhere
- that Santa Claus lives

somewhere here when is not giving presents around the world...

7. What is best in Finland?

two things:

- everything is perfectly working. In italy I spend half of my time waiting for the bus to come...
- salmiakki

8. What is best in Tampere?

Doris on tuesday night

9. What is best in life?

Travel, meet people and open your mind

10. What's your opinion on the meaning of life?

Carpe diem. You live only once and you have to give all and do your best always.

11. Do you feel lucky?

Yes, definitely.

12. How long have you been in Finland?

I arrived at the end of july, so it's kind of 8 months almost

13. Was the finnish culture a shock?

naaa come on is not so different. Well ok, the first time that I saw some finnish guys running drunk and naked around the tekkari sauna at -20° I was a little bit impressed, but apart from this....

14. What do you think about finnish food? Have you tasted mustamakkara? You know, the black sausage?

I tried once mustamakkara with jam (thanks to my tutors). Even if I really really tried I didnt manage to eat a second bite....

Anywyay the food in TUT restaurants is much better and cheaper than the one we have in my university!!!

15. What are you going to be when you grow up?

I dont even know what I will do tonight....

16. Are you going to grow up? We're not sure if we ever will!

Yeah but I will start from tomorrow ;)

17. Have the finns been friendly and hospitable?

At the very beginning I really found quite hard to have relationships with finns...but after a few months I got in touch with the locals a bit more and I discovered really really nice and friendly people...anyway guys you should try to be a little bit more talkative ;)

18. What do you think about Markku "M-15" "El Capitan"

"Uusis" "Kapteeni"

"U-15" "Mr.Curling" "Vuoden Markku 2002" "Rubic25" "The Captain" "Uimahyppy" Uusipalvaanniemi?

Oh, he's a nice guy, we often hang around together and drink a couple of beers. And I often bring him home when he is too drunk to walk on his own legs...

19. Tappara or Ilves?

Tappara! Even if in the last derby the guys seemed to be a little bit tired...and also the supporters seemed definitely quiet....let's wait for the playoffs.... anyway I will never understand the rules of that game...:)

20. Fiat or Ferrari?

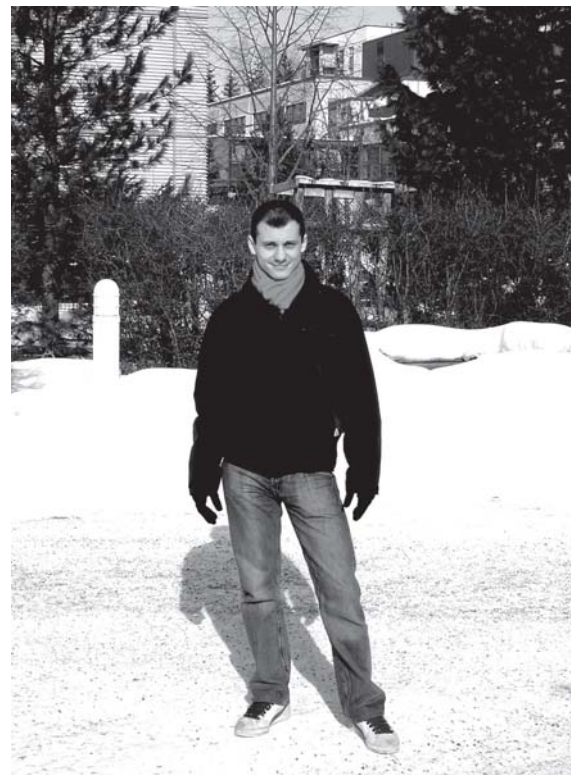
Usually I go around by bicycle, and because all the stereotypes about the italians driving are true, I risk my life every day (In italy you go by bike on the street, we dont have such a cycle ways as here...).

And I have to say that in my life I risked more crashes with FIAT than with ferrari...dont know why...

21. Pizza Enrico or Lordi?

Never heard this pizzas before. But mainly I like all the kind of pizzas, except the ones with pineapple or such sweet stuff.....And then, who the hell is Lordi???

-Pekka

RUOANLAITTOA:

Ruoanlaitto on mukavaa puuhaa. Jokainen meistä osaa ainakin keittää perunat pohjaan ja laittaa ranskalaiset ja nakit uuniin. Tässä olisi hieman erilaisempi tai jopa edistyneempi ehdotus hemmotella itseään ja läheisiään. Tarjolla olisi paistettua lohia, kotitekoisia lohkoporunoita, ja siihen sopiva kastike, sekä salaatti ja viiniehdotus.

Ensiksi lähdetään kauppaan ostoksille. Sieltä haetaan koriin perunoita, mausteita, kastikeaineet ja tietenkin kalaa. Kalaa ostettaessa kannattaa miettiä onko kova poika "nylkemään" vai ei ja valita lohi sen mukaan. Jos siis tunnet, ettei veitsi pysy hyvin kädessä, suosittelen valitsemaan valmiin lohifileen, mutta jos tuntee olevansa puukkosankari niin ei se fileen tekeminen kotonakaan vaikeaa ole. En nyt kirjoita ohjetta fileroinnista, vaan oletan, että jokainen valitsee valmiin fileen tai sitten tietää miten puukon kanssa toimitaan.

Kun kaupasta on päästy kotiin ja on aika aloittaa kokkaaminen niin aloitetaan perunoiden käsittelyllä. Perunat pestään hyvin ja sen jälkeen niistä tehdään halutun näköisiä lohkoja. Laitetaan kannelliseen kippoon pohjalle oliiviöljyä ja mausteita oman maun mukaan. Esimerkiksi

mausteena voisi käyttää jotain pippuria, grillausmaustetta, paprikajauhetta ja suolaakin maun mukaan.

Perunoiden maustamisessa jätetään jokaiselle silti taiteilijan vapaus. Lohkot laitetaan kippoon ja kansi kiinni ja sen jälkeen kippoa ravistellaan, jotta perunat maustuisivat. Perunoiden annetaan olla kipossa jonkin aikaa ja siirrytään välillä

kalan kimppuun.

Fileestä leikataan halutun kokoisia palasia ja aletaan maustaa. Hyvänä ohjeena kalalla maustamisessa voisi toimia: Ensin ruokasuolaa ripotellaan kalan päälle, sitten kalamaustetta, sitten sitruunapippuria ja lopuksi vielä

aromisuolaa. Taas mausteiden määrät jätetään kokin arvioitavaksi. Kalan annetaan myös maustua jonkin aikaa.

Perunat paistetaan uunipellillä 225°C noin 30min. Kala paistetaan paistinpannulla pienessä määrässä voita kypsäksi. Kastikkeeksi voisi tehdä kaupan hollandaisekastikkeen. Se on ainakin henkilökohtainen

suosikkini tätä ruokaa tehdessä. Kastikkeen tekemiseen löytyy ohjeet kastikepussista, joten kastikkeen valmistamiseen ei kannata palstamillimetrejä tuhлата. Lisäksi tarjoiluvehdotukseeni kuuluu salaatti, joka voisi koostua salaatinlehdistä, tomaatista (tai persikkaa), kurkusta ja paprikasta. Tämän ruoan kanssa sopii hyvin valkoviini. Jos budjetti ei ole kovin tarkka ja on vaikka kyse tärkeästä illallisesta, niin henkilökohtainen suositukseni viiniksi olisi noin 10• maksava Pfaffenheim Tokay-Pinot Gris valkoviini. Sitten vain pöytä katetaan hienoksi ja mahdollisesti kynttilä palamaan ja homma on pihvi.

Tarvittavat aineet:

Perunoita

Kalaa

Hollandaisekastike

Oliiviöljyä

Grillausmaustetta

Paprikajauhetta

Pippuria

Suolaa

Aromisuolaa

Kalamaustetta

Sitruunapippuria

Viiniä mahdollisesti

-Pekka

Kirkastusjuhlat lappeen Rannassa...

Lähtöaamuna herätysaika toi mieleen lähinnä intin – kiire oli, odottamaan, pakkaseen. Puolen tunnin seisoskelun ja tekosyiden kuuntelun jälkeen bussi viimein saapui ja matka kohti Avant Tecnoa saattoi alkaa. Nimenhuudossa havaittiin, että yksi lampaista oli karkuteillä. Puheenjohtajamme Juho! Pikku puutteista huolimatta kaasutimme kohti Ylöjärveä. Bussikuski Oikun reitinvalinnat aiheuttivat hieman ihmetystä, mutta ammatimies tiesi mistä ajaa ja kohteeseen saavuttiin sujuvasti. Avantilla meitä vastassa oli taittajatyttöemme Satu, jonka opastuksella

p ä ä s i m m e
kahville ja
esitelmää
kuulemaan.
A v a n t
valmistaa
pienkuormajia
ja niiden
varusteita ja
kiltamme
emäntä Sketsi
päättikin ostaa
sellaisen,
punaishena.
Kauppa taisi
j o s s a i n
vaiheessa
kuitenkin
kariutua.
Esitelmää
s e u r a s i

odotettu tehdaskierros, jolla saimme pintaraapaisun pienkuormajien jännittävään maailmaan! Puolentoista tunnin tutustumisen jälkeen oli aika kääntää bussin mahtava keula kohti lappeen Rantaa. Mutta! Matkalla meidän täytyi suorittaa koukkaus TAMKin kautta ja pelastusoperaationomaisesti poimia kadonnut puheenjohtaja kyytiin. Juhon biologinen kello kun oli herättänyt vasta 7.45. Taksimatka TAMKin pysäkille oli Juholta sujunut vetoisissa merkeissä, taksikuski oli kuulemma pitänyt kattoikkunaa auki liiallisen viinanlemun takia, liekö sitten ollut edellisen asiakkaan syytä?

Kun koko porukka oli viimein kasassa ja suunta tukevasti lappeen Rannassa, pääsivät seremoniamestarit vauhtiin. Paskin läppä-kilpailu polkaistiin heti käyntiin. Osallistujia oli vähän, mutta

läpät sitäkin pidempiä ja HUONOMPIA! Tässä kisassa vitsin ei kai pidä olla edes etäisesti ymmärrettävä. Nelituntisen matkan aikana kuultiin paitsi hyvää, myös huonoa musiikkia, opettavaisia tarinoita ja lisää paskoja läppiä. Jo varsin alkuvaiheessa alkoi myös erittäin vakava yritys tuoda bussiin hyvää tuoksua ja siisteyttä käyttämällä hyvin runsaasti Axe-merkkistä aerosolia. Myöhemmin jouduimme kuitenkin toteamaan, että alkuoletuksista huolimatta koko bussi ei saanut. Muutaman pasikuikan jälkeen suoritettiin isompi tankkaus Hauholla. Sieltä mukaan tarttui juomaa ja syömää ja Juho sijoitti rahoja kanssamatkustajien viihtyvyyttään edistävään opetusmateriaaliin. Hyvä Juho! Juhon dvd saatiin bussissa pikaisesti pyörimään ja sillä oli varmasti jokaiselle jotain uutta tarjottavana. Hauholla

kuului myös
matkustajien
joukosta
t o k a i s u
“ K y l l ä
tällänessä
paikassa
l u u l i s
pornolehdillä
o l e v a n
menekkiä!”

L a p p e e n
R a n t a a n
päästessä
laulu jo
raikasi –
m e i d ä n
suistamme.
Muita ei
paikalla juuri
näkynytäkään.

Oranssihaalarinen vastaanottokomitea antoi ohjeita ja tarjosi tervetuliaiskahvit. Koskapa Onaniemi ja Oulu antoivat odottaa itseään jäi meille aikaa ihmetellä LTY:n aulaa ja etupihaa. Myös KRK:n kiltahuone löytyi. Muun seurustelun ohessa kovaa vauhtia matkan sankariksi nousussa ollut Juho ehti kaupata paikallisille tytöille Tamppiakin. Lopulta isäntämme antoivat periksi Oululaisten suhteen ja siirryimme johonkin hienosti nimettyyn saliin Onaniemen peräti kolmihenkeisen (oho!) ja vaaleanpunaisen edustuksen kanssa. Salissa meille pidettiin muutamia lyhyitä ja äärimmäisen mielenkiintoisia esityksiä, muunmuassa hitsaustekniikasta. Kukaan ei silti tainnut liittyä mainostettuun yhdistykseen. Salista suuntasimme kohti majoitusta, joka ei lappeen rantalaisten uhkailusta huolimatta ollutkaan kovin kylmä, vaan Skinnarilan Punkkerikadun viiden tähden hotellin

alakerta. Pikaisesti taloksi asetuttuamme kutsui bussi ja erityisesti matkanjohtaja jo siirtymään kohti illan sitsipaikkaa.

Sitsit pidettiin jossain itärajan metsissä sijaitsevassa Hytin VPK-talossa. Jos oli hiljaa, saattoi kuulla venäläisten ulvovan yössä. Hiljaista ei kuitenkaan ollut, päin vastoin. Sitsipaikalle oli päätynyt meidän ja isäntien lisäksi kadoksissa olleet oululaiset ja paikallisia AMK:laisia ja muuta paikallista edustusta. Sitseillä tarjoilu oli ainakin runsasta. Pöytäkuntien ruokailujärjestys päätettiin laulukilpailulla, mutta tälläkertaa edes Petran soolosuoritus ei auttanut – syömään mentiin yllättäin esiintymisjärjestyksessä! Ruokailun jälkeen sitseiltä alkoivat selkeyden rippeetkin kadota, volyymitaso ei vaan pysynyt isäntien hanskassa. KRK oli täyttänyt hiljattain vuosia ja juhlilta poissaolleet oululaiset käyttivät tilaisuuden hyväkseen ja luovuttivat lahjansa. Hieman myöhemmin KoRK käytti tilaisuuden hyväkseen ja Juho kertoi yleisölle paljonko kello on, minkä jälkeen kajautimme laulumme kuuluvaan ääneen muiden ihailtavaksi. Loppusitsit kuluivat niinkuin kaoottiset lapasesta karanneet sitsit nyt yleensä kuluvat ja sitten siirryimme lappeen Rannan keskustaan jatkoille.

Jatkot järjestettiin ravintola Doriksessa hieman väsähtäneissä tunnelmissa. Siellä oli monenlaisia kilpailuja, joihin liittyi kaikenlaisia suoritteita, myös kyykkää. Tampere taisi olla aika voitokas. Ainakin Petra kantoi jonkinlaisen voitonmerkin meidän kiltahuoneelle asti. Jatkojen jatkot pidettiin lappeen Rannan Ylioppilastalon kellarissa. Porukkaa valui sinne pikkuhiljaa, vieläkin väsyneimpinä. Jotkut kuulemma jatkoivat aamuun asti, mutta nämä toimittajat siirtyivät melko pikaisesti majoituksen puolelle.

Rauhassa nukuttu yöuni katkesi kukonlaulun aikaan useisiin kännykän herätyksiin ja puhelinsoittoihin. Niiden ansiosta suurin osa ehti Kellariin aamupalalle hyvissä ajoin. Aamupala oli hyvä ja ruokaa sekä kahvia riitti. Näillä eväillä kelpasi lähteä tutusmiskierrokselle paikallisiin yrityksiin. Ensin bussimme ajoi Nordkalkin kalkkikaivokselle. Niillä oli siellä iso kuoppa, keskimäärin isompi kuin tamperelaiset kuopat. Sitä meille esitteli kohtuullisen viihäisenoloinen setä. Mahtavan Kuopan jälkeen oli vuorossa Tulevaisuuden Tehdas. Tulevaisuuden Tehtaassa oli hienoja lasereita, joilla voitiin mm. leikata paperia! Tulevaisuus on valoisa! Sieltä saimme muistoksi pullonavaajat, Tulevaisuuden Avaimet, suorastaan.

Tehdaskierroksen jälkeen tutustuimme paikallisen Newtonin Chili con carne'en. Iltapäivä kului saunoessa, kyykkää pelatessa ja makkaraa paistaessa, eli varsin mukavasti. Aurinko paistoi ja kirkasta oli, kuten kirkastusjuhlilla kuuluukin. Oululaiset olivat jo ottaneet ritolat, joten mikään ei voinut pilata hienoa päivää. Lopuksi kokoonnuimme päätössaarnaa kuulemaan, tosin jo hieman väsähtäneinä. Kiiteltämme mukavia isäntiämme siirryimme majoitukseen siivoamaan jälkemme, jotta kotimatka voisi alkaa.

Kotimatkalla väsähtänein osa porukasta nukkui, vaikka Juhon opetusmateriaalista löytyi taas uusia, suorastaan mieltäkääntäviä, puolia. Matkalla laulettiin ja syötiin makkaraa, mutta siitäkään huolimatta eivät Nastolan tytöt lähteneet mukaan, vaan ennemminkin taisivat järkyttyä KoRKin kaksikymmenpäisen homoapinalauman lähentelyistä ja maailmanomistajan elkeisistä jutuista. Kun bussi oli hajusteltu viimeisillä Axeilla kajastivat Herwannan tutut ja kauniit valot jo edessäpäin. Hommansa hyvin hoitanut excu-päällikkö

Kuti saattoi vihdoin huokaista helpotuksesta. Kiitokset kaikille matkallaolleille hauska excusta, jos vielä haluamme mennä itärajalle viihtymään KoRKkilaisten kesken, pyydämme teidät varmasti mukaan!

Konetytöt kokeilevat (osa3) : VADELMA-MIROURE

Konetytöt päättivät tällä kertaa kokeilla jotakin naisellista, ja löysimmekin jälkiruokakirjan, josta löytyi upeampaakin upeampia reseptejä. Päädyimme

vadelmamoussehässäkkään, joka vaikutti kohtuullisen haastavalta. Sovimme leipomispäiväksi 14.3.2006, ja Elinan köökkiin kokoontuikin iso porukka konetyttöjä.

Kauppareissu: Ensin vierailtiin alkossa, tytöt kovasti hihittelivät, ja paperit olivat jääneet kotiin, joten vaarana oli, että koko vadelmaliköörin osto olisi jäänyt vain haaveeksi. Valinnanvaikeuksista sevittiin ja likööri kuitenkin saatiin ostettua, matka jatkui tapsalle. Järjestettiin kilpailu, kaikille jaettiin oma tavara löydettäväksi, ja Petra voitti kisan ylivoimaisesti. Maito löytyi helposti.

Kolmen tähden ohje

Petra: maito 0,5l, laktoositon

Ellu: sokeri ja liivatelehdet, sekä maalina toimiminen

Satu: vispikerma, 2,5dl, laktoositon

Noora: Munia

Anni: sokeri-liivatelehtitiimi

Nora: Odottelua rappukäytävässä (ellun rappukäytävässä)

sijainneetkaan Ellun keittiössä, mutta onneksi innovatiiviset konetytöt löysivä muita keinoja toteuttaa taikinaprosessi.

Välivaiheita tuntui olevan aika paljon, jauhotkin piti reseptin mukaan siivilöidä kolmeen kertaan. Epäilimme suuresti tämän tarpeellisuutta, mutta olimme päättäneet tehdä tällä kertaa leipomisen reseptin mukaisesti ja jatkoimme töitämme. Kahden siivilöinnin jälkeen Satu siivilöi vahingossa puolet jauhoista pöydälle, mutta se ei

tuntunut haittaavan. Siivilöintivastaava pelasti jauhot takaisin kippoon. Vatkauskastaava Petra oli kyllästynyt vatkaamiseen jo minuutin kuluttua, reseptistä kuitenkin luettiin, että kanamunasokerivaahtoa piti vatkata 5 minuuttia, joten Petra ryhdistäytyi. Munakello piti huolen aikarajoista ja niissä pysymisestä. Kolmasti siivilöity eines käännettiin 5 minuuttia vatattuun munavaahtoon. Sitten ruvettiin miettimään, että kummin päin pohja on oikein päin, kun irtopohjavuon pohja piti jossain vaiheessa kääntää toisinpäin...

Kananmunien eroittelu annettiin pisimmän linjan konetekniikka-opiskelija Annille. Vatkauskastaava Petra söi koko ajan vadelmia. -Mahtaakohan niitä riittää mousseen? mietti Aino-muistiinpanopäällikkö.

Pohjaa saatiin kuin ihmeen kautta paistettua, vaikka korkeutta ei ollut annettukkaan

reseptissä, mikä ihmetytti tyttöjä. Uunivastaava Noora hoiteli tämän haasteellisen kypsennystehtävän briliantisti. Vatkaustaitojen takia konevastaavaksi juuri nimitetty Petra ei osannut käyttää mikroa. “Teekkarimikro, käyttäjätunnus v a a d i t a a n . ” p i r u i l i Aino (piikittelyvastaava). Onneksi Elina ryntäsi apuun jakamaan viisauttaan ihanan remontoidussa keittiössään. Seuraavaksi konevastaava sai itselleen uuden koneen, sauvasekoitin soi, ja vademat muussaantuivat. Reseptiä oli koko ajan lukemassa 2-3 konetyttöä, jotta tiedettäisiin, mitä seuraavaksi tehtäisiin.

Muunnokset grammojen ja litrojen kanssa tuottivat ongelmia, 125g = montako dl? Kukaan ei osannut vastata. Jostain tieto kuitenkin kaivettiin, sillä pian kaikki ottivat välirentoutumisen vadelmia maistellen, tällä kertaa nuoltiin sauvasekoitinta. Hieman jo uupuneet tytöt kyselivät myös innokkaasti liiköörin avaamisen ajankohtaa, sillä tiesivät ettei kaikkea käytetä kakkuun. Maistamisvimmoissaan oleva keittiöpäällikkömme Elina joutui koventamaan panoksia ja kehitti uuden säännön:

“Lusikoita ei enää anneta!” hän huudahti. Tämä oli välttämätöntä

raaka-aineiden riittämisen kannalta. Toinen sääntö koski myös tarvikkeita: “Ei vettä munille.” joku hihkaisi reseptikirjan äärestä.

Annista tuli sitten oivalluksensa ja upean keittotaitonsa ansiosta marenkivastaava, kun hän keksi valmistaa valkuaisista marenkia. Taas oli vatkauksen aika, mutta tällä kertaa Anni hoiti homman kotiin. Muut tytöt vain ihmettelivät, minkä värinen kakun olisi kuulunut olla. Myös tärkeistä aiheista keskusteltiin: “Niitä nyt tulee ja menee, ei niistä kannata pitää lukua.” ilmaisi Petra mielipiteensä poikaystävistä. Kaikki eivät olleet samaa mieltä...

Seuraavaksi oli aika kypsennyksestä vastaavan Nooran kokeilla kakkua. Alkoi hammastikkujen metsästys. “Ne on siellä simpukassa.” opasti Elina eksyneitä tyttäriä upeassa viiden tähden keittiössään. Mutta seuraavaksi oli hukassa kodin oma hengetärkin. “Pane kulho höyryävän vesikattilan päälle.” luki Nora reseptistä. “Onko meillä sellainen???EI!!!” huusi Elina kauhuissaan. Onneksi Noralla oli vielä homma kasassa ja hän selitti Elinalle, että saamme kyllä sellaisen yhdistämällä vettä kuumaan kattilaan. Siitä alkoi pitkä, voimia vaativa prosessi. “Vaahtoa lämmitetään höyryssä, kulhossa kattilan päällä, kunnes vaahto pysyy lusikan väärällä puolella.” sanoi resepti. “Viiden minuutin kuluttua ei vaahto vielä pysy kunnolla kulhossakaan.” vastasi nyt jo rauhoittunut keittiönsä sankaritar, Ellu.

Ainokin astui vihdoin koneensa takaa kehiin poistamaan Noran siemenien poistosta. Tunnetusti laiskottelevana sekä mukavuudenhaluisena ihmisenä hän oivalsi välittömästi jotain tärkeää: “Mut hei, mähän voin mennä kattoon dr. Philliä ja

tehä tätä samalla.” Aino sanoi ja poistui olohuoneeseen. Keittiössä resepti alkoi aiheuttamaan muissa tytöissä uskon puutetta. Se käski laittaa kakun hyyttymään useaksi tunniksi kylmään. Tytöt joutuivat säästämään haaveet syömisestä huomiseen. Petra kuitenkin myhäili itsekseen, sillä seuraavana päivänä juhlittaisiin hänen synttäreitään, joten kakku siihen sopi kuin nenä päähän.

Pieni kuumuuden kestävä kulho aiheutti suuria epäilyksiä, kun Ellu yritti sulattaa suklaata siinä ja ainoa, mikä suli olikin kulho! Aino salaiselta kokkikonsulttiltaan saamiensa viisauksien perusteella tiesi vesihauteen auttavan. Mutta suklaata tarvittaisiin lisää. Tässä vaiheessa vatkaus-, siivilöinti-, kypsennys- ja rappukäytävässä-odottelu-vastaavat rupesivat suunnittelemaan lähtöä Hevaliin. Ja samalla tietysti hakemaan lisää suklaata. Ensin piti kuitenkin saada kakku jääkaappiin hyyttymään. Mousse oli kaadettava nyt toisinpäin olevan pohjan päälle. “Nyt kaadetaan! Osuuko? Lusikoita, lusikoita!!!” tytöt huusivat innoissaan yhteen ääneen. Tämän jälkeen Elinan ihmekeittiön kylmäkaappi sai siivouksen kaupan päälle, jotta kaakku saatiin ahdettua sen

sisuksiin. Tytöt lähtivät talsimaan kohti Hevalin syvyyksiä.

Osapuolten kotiutuessa ilmeni suuri ongelma, kakku ei ollut

lähtenyt hyyttymään laisinkaan ja tytöt panikoivat. Otettiin illan ensimmäinen konsulttipuhelu Ainon salaiselle kokkikonsulttille. Puhelimesta sateli ohjeita liivatteista. Konsultti kauhistutti uraansa vasta aloittelevia leipurineitejä väittämällä, etteivät liivatteet olleet riittäviä. Tytöt eivät kuitenkaan alkujärkytyksestä toivuttuaan täysin lannistuneet, vaan ottivat paukut likööriä. Heti kirkastuivat mielet ja huippumallien katsomisen jälkeen tehtiin suklaasta koristeet ja päätettiin, että kakun on parasta hyytyä yöllä, niinkuin aikaisemmin jo tuumittiin. Väsyneet leipurit alkoivat valua kohti kotia lämpimästä unelmakeittiöstä. Päivä oli ollut ihana ja kaikki kävivät jännittyneinä odottamaan huomista kakkuhetkeä.

Puoli yhden aikaan kiltahuoneella on jo aika moinen vipinä. Pöytä on katettu koreaksi ja pojat ihmettelevät kakkua. Se hyytyi sittenkin. Kaikilla on hymy herkässä. Ennen kakun leikkaamista kajahtaa ilmaan onnittelulaulu teinivuotensa päättäneelle Petralle. Päivän sankari aloittaa punastellen kakun leikkaamisen, vihdoin muutkin pääsevät apajille. On hiljaista, kun konetytöt maistelevat tekelettään. Ei riemunkiljahduksia. Päiden nyökyttelyä sen sijaan. Kakku ei ole ihan tyttöjen odottama viiden tähden kakku, mutta sentään ylimmässä kerroksessa on tupla-annos likööriä ja paljon suklaata. Ihan kotirouvia konetytöistä ei siis varmaankaan tule vaikka leipominen olikin kaikkien mielestä loistava kokemus. Lopulta pojatkin saavat osansa ja pikkuhiljaa kaikki lähtevät onnellisina kohti seuraavia haasteita.

Petra Purhonen

JUTTU WAPUSTA

“Hei, viittisitsä kirjoittaa jotain Wapusta?” sanoi Petri. Sanoi Petri viikon päästä uudestaan. Ja uudestaan. Satukin mainitsi. Juho soitti tänään – kai se on jo pakko. Dedis on aina ollut “tällä viikolla” ja aina olen aikonut kirjoitella “samana päivänä”. Tarkoitukseni ei ollut kostaa niitä venyneitä dediksiä, mitä aikoinaan omalle kohdalle osui tätä lehteä tehdessä, vaan keskittää ajatukseni olennaiseen – Wappuun!

Arvatenkin wappusihteerin pitäisi tietää kaikki olennainen Wapun vietosta ja hauskanpidon optimoimisesta, mutta enpä osaa pitää itseäni niin loistavana esimerkkinä: on tullut osallistuttua sen verran kuin on huvittanut, eikä kaduta. Fuksivuonna vedin kaikki noppani (joita tuli yllätysmäärä) Wapun tienoolta – samaan aikaan kykenin vetämään sellaisia määriä nestemäisiä tuotteita (myös karpalomehua), etten ehkä koskaan kykene samaan. Menin kaikkiin tapahtumiin kavereideni kanssa ja nautin. Vuotta aikaisemmin olin katkerana ammattikorkeakoululaisena katsonut vesisateessa koskessa uivia teekkareita – “Miks noilla on noin kivaa, vaikka sää on tällanen?”. Viimeinen pisara tippui otsalleni – päätin vaihtaa koulua.

Wappu on siitä hieno ajanjakso vuodesta, että siihen osallistuvat kaikki teekkarit, vaikka ei olisi muulloin niin menevää sorttia. Silloin kokee normaalia

vahvemmin kuuluvansa yhteisöön, jonka kirjoittamattomat säännöt tekevät juhlimisesta sairaalloisen hauskaa ja jopa turvallista – en ole päässyt todistamaan ensimmäistäkään rähinää. Wappuna on lupa olla vapaampi, käyttää tilanteen mukaan rumia vaatteita ja tehdä hassuja asioita, kuten möyriä hiekassa (kts. Opus 2).

Wappuun pitää mielestäni suhtautua rennoin mielin – juhliminen ei ole vakava asia, eikä siitä pidä sellaista tehdäkään. Fuksivappua ei voi viettää jälkeinpäin (usko pois, on yritetty). Toisaalta jokainen Wappu on ainutlaatuinen. Koulusta ei kannata stressata, mutta kannattaa huolehtia, että ne pakolliset jutut tulee hoidettua. Oma filosofiani – uusia tenttejä tulee aina – on toiminut edellisinä vuosina (saapa nähdä miten tänä vuonna käy...). Uskon riittävän ilonpidon vaikuttavan opiskelumotivaatioon positiivisesti.

Wappu vahvistaa ja ylläpitää teekkarikulttuuria sekä -perinteitä. Keskiyöllä, Wappuaaton ja –päivän vaihteessa tupsulakki – josta tosiaan kannattaa juoda skumpat pois ensin – painetaan päähän. “Sitä sitten ylpeänä kuljeksitaan lakki päässä “oikeiden” ihmisten keskellä ja ollaan niin olevinaan...” – No, ehkä on syytäkin. Ainoa aito ja oikea tamperelainen teekkari on

kastautunut Tammerkoskessa. Onhan kylmällä vedellä todettu olevan kutistumisen lisäksi myös hyviä terveydellisiä vaikutuksia. Jos kastautuu yksin, vaikkapa avannossa, se ei tunnu samalta kuin korissa muiden kaltaistensa kanssa. Turha tätä on yrittää selittää – se vain pitää kokea.

Näihin riveihin väänsin viimeiset luovuuden rippeeni – törmäilläään Wappuna!

Annimiina

“Äiti ja isä (+ tietysti sisko perheineen), noi, joilla ei oo vaatteita, on mun kavereita...!”

PAINAAKO SINUAKIN KEVÄTSTRESSI?

Mistä saan töitä, kuka tekee mun harkkatyöt, rahat loppuu ja kuinka maksan kesäkuun vuokran.

Minulle kevät on aina stressaavaa aikaa. Toisaalta ihana kesä on tulossa, mutta ehtiikö siitäkään nauttimaan töiden lomassa. Tämä on ensimmäinen kesä, kun yritän saada oikeita töitä. Aina ennen olen viettänyt kesän rannalla löhöillen ja tehnyt välillä pätkätöitä rahoittaakseni löhöilyni.

Tässä ohjeita stressistä selviämiseen:

1. Ota jo herranjumala itseäsi niskasta kiinni! Asiat eivät tule tehdyksi murehtimalla!

Laita tekemättömät työt tärkeysjärjestykseen ja ala tehdä niistä vaikka kaksi päivässä.

2. Anna aikaa itsellesi, ole vaan tunti tekemättä mitään ja murehdi vasta sitten.

3. Jos edellinen ei auta, VEDÄ PERSEET! Tämä auttaa sinua varmasti unohtamaan murheesi ja voit olla edes hetken täysin stressitön.

4. Lähde lenkille, aivotyön jälkeen on rentouduttava liikunnalla ja liikunnan jälkeen aivotyöllä. Näin tasapaino sisälläsi säilyy.

5. Jos mikään näistä ei tuo sinulle apua, tee niinkuin muutkin: tule kiltaan vaikka pelaamaan korttia ja valittamaan turhista ongelmistasi!!

VALMISTUNEET

Konetekniikan osasto

Diplomi-insinöörin tutkinnot

Teemu Hiltunen
Matti Lehtinen
Teemu Hautamäki
Eemeli Haverinen
Hannu Hyttinen
Miia Korpela
Jukka Lehto
Tuomo Anttila
Jaakko Hahtola
Ville Hakanperä

Ilpo Honkkanen
Vesa Jauhianen
Tuomas Jokioinen
Janne Koivuniemi
Timo Laapotti

Ilkka Luotonen
Kari Mukala
Harri Paalijärvi
Nina Pátkai
Ilvo Perkka
Jarno Viitaniemi
Juha Yli-Peltola
Antti Huttunen
Juuso Rinkinen

Ilkka Varjos
Harri Heikkinen
Pertti Kaarre
Markus Kivihaka
Janne Manninen
Matti Paloneva
Santtu Pyymäki
Toni Salovuori

Tekiikan Lisensiaatin tutkinnot

Timo Saksala

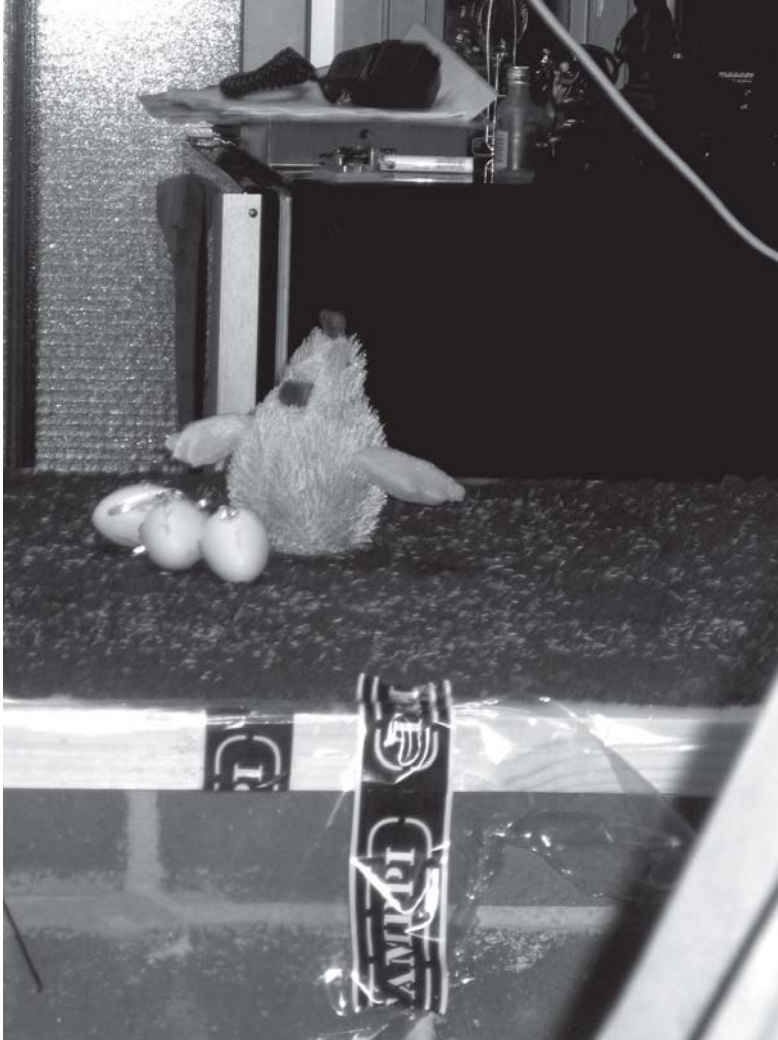
Tohtorin tutkinnot

Vesa Wallén
Antti Lehtinen
Pertti Taskiainen
Juho Nummela

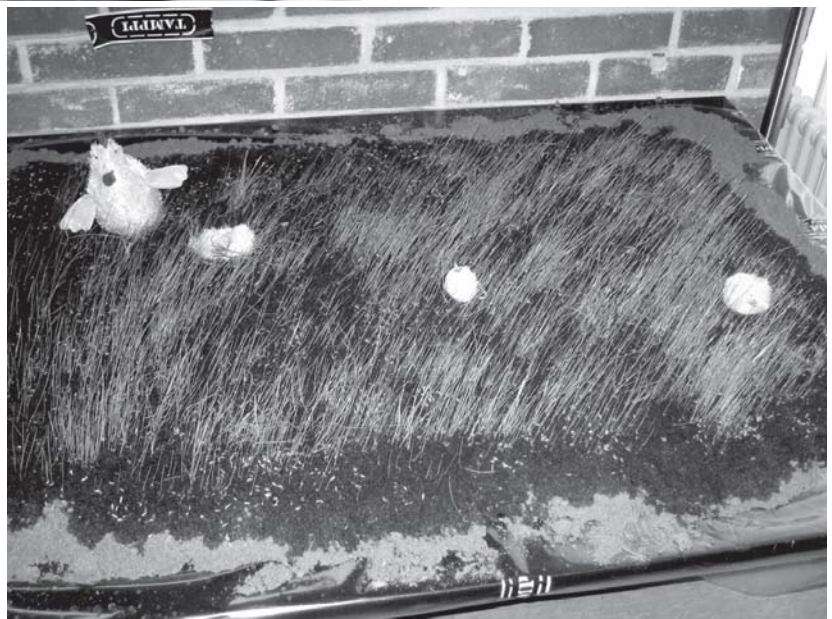
Onnea valmistuneille!
Toivottaa KoRK

KoRK Jäynäilee..

Tässä hieman kuvia
KoRKin hauskaista
pääsiäis jäynästä
Arkkitehtikillalle..

**Koneenrakentajakilta
KoRK**